

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΝΙΓΜΕΝΟΥΣ.

ΔΙΑΧΥΣΙΣ δὲν σημαίνει ἀπλῶς θυμηδίαν καὶ ἱλαρότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν παιδικῇ σπουδῇ ὠφελίμων, ἀφοῦ μάλιστα κατὰ τινα γνωστὸν ὁρισμὸν „ἡ ἀνάπαυσις λογικῷ ὄντος δὲν συνίσταται εἰς τὴν ἀποχὴν ἀπὸ πάσης ἐργασίας, ἀλλὰ εἰς τὴν μετάβασιν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην“. Τίς δὲ γινώσκει βαρύνει διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῆς *Κλειῶς* πλέον φιλανθρωποτάτου διδάγματος, ὅπερ κατέστησεν ἡ ἐμπειρία περιωνύμου Ἀγγλοῦ Ἀσκληπιάδου δευτικώτατον μέσον πρὸς σωτηρίαν τῶν ὁμοίων μας; Ἡ κατωτέρω ἐρμηνευομένη μέθοδος πρὸς διάσωσιν τῶν ἐν ὕδατι ἀσφυκτιῶντων κατέστη ἀπὸ τινος πασίγνωστου ἐν Εὐρώπῃ, δὲν ἐπιτρέπεται δ' ἡμῖν τοῖς παραθαλασσίαις νὰ ὑστερήσωμεν οὐδ' ἐπὶ μικρὸν εἰς τὴν γνώσιν αὐτῆς, ἀφοῦ ἕκαστος ἡμῶν ἀνεξαιρέτως ἔγινε μάρτυς τοῦ τοιοῦτου ἀπεικταίου, οὐδεὶς δὲ ποτὲ ὑποφράνθη ὡς ἔχων ἥδη τὴν ἀναγκαίαν πείραν καὶ δυνάμειν δι' αὐτῆς νὰ σώσῃ τὸν πλησίον του. Αἱ πρὸς τοῦτο γνώσεις δὲν εἶναι δυσἀπόκτητοι ὡς πεῖθεται καὶ διδάσκεται σαφέστατα ὁ Ἀναγνώστης κατωτέρω.

Ὅταν εὐρίσκωμεν ἄνθρωπον πρὸ μικροῦ πνιγμένον ὁφείλομεν νὰ προσπαθήσωμεν τὴν ἀναζωογόνησιν αὐτοῦ ἀμέσως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, οὐχὶ δὲ ἀφοῦ μεταφέρωμεν αὐτὸν μακράν, διότι οὕτως ἐκτὸς ἄλλων βλαβῶν ἀπώλλυται καὶ πολὺς πολὺτιμος χρόνος, ὃν εἴς μὲν ἐκ τῶν παρισταμένων χρησιμοποιοῦν τρέχων ὁρμαίνως εἰς τοῦ ἱατροῦ, ἡμεῖς δὲ ἐν τῷ μεταξύ δαπανῶμεν ἐκτελοῦντες τὰ ἑξῆς.

Εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ὁφείλομεν ν' ἀνοίξωμεν, ἢ διασχίσωμεν τὰ περὶ τὸν λαιμόν, τὸ στήθος καὶ τὸ ἐπιγάστριον ἐνδύματα, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι παρακωλύει τὰς ἡμετέρας ἐνεργείας. Τοῦτο δέον νὰ ἐκτελεσθῇ μετὰ τῆς μεγίστης ταχύτητος, Ἐπειτα τοποθετοῦμεν τὸν πνιγμένον καθ' ὃν τρόπον δεῖκνύει τὸ σχῆμ. 1.



Σχῆμ. 1.

Ἰπο τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν λαιμόν του θέτομεν φόρεμά τι ἐν εἵδει προσκεφαλαίου καὶ φέρομεν τὸν βραχιόνά του ἐγκασιῶς ἐπὶ τοῦ μετώπου, ὥπως καὶ τοῦτο ἐν τῇ εἰκόνι φαίνεται, ἵνα τὸ στόμα καὶ οἱ ῥῶθνες μένωσιν ἀνοικτοί. Συγχρόνως ἐξέλκομεν τὴν γλῶσσαν καὶ καθαρίζομεν αὐτὴν καὶ τὸ στόμα διὰ μαλακοῦ ὑφάσματος ἢ, ἐλλείψει τούτου, διὰ τοῦ δακτύλου ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ ἰλῆος, τοῦ ἀφοῦ ἢ τοῦ σιέλου. Ἐὰν καὶ μετ' ὅλα ταῦτα ὁ πάσχων δὲν ἀναπνεύσῃ, στρέφωμεν αὐτὸν πλαγίως, ὡς ἐν σχῆμ. 2.

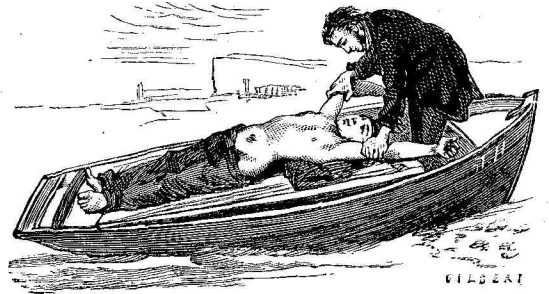


Σχῆμ. 2.

ἵνα μένῃ ἐλεύθερον ὕλον τὸ στήθος. Τότε ἐρεθίζομεν τοὺς μυκτῆρας δι' ἀχυρίνου καλάμου ἢ πτεροῦ ἢ ταμβάκου, δεκάκις καταβρέχομεν ὕδατι τὸ πρόσωπον καὶ τὸ στήθος καὶ ταχέως ἐν τῷ μεταξύ ἀπομάσσομεν τὰ μέλη ταῦτα διὸ ξηροῦ ὑφάσματος.

Καὶ τούτου ἀποτυχόντος προσπαθοῦμεν τεχνητῶς νὰ προκαλέσωμεν τὴν ἀναπνοὴν δι' ἀπομίμησης τῶν φυσικῶν τοῦ στήθους κινήσεων. Μεταστρέφωμεν τὸν πάσχοντα πρηνῇ, εἴτα πλαγίως καὶ πάλιν πρηνῇ καὶ ἐπαναλαμβάνομεν τοῦτο ἐπὶ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας, πάντοτε ὁμοίως μετὰ προσοχῆς καὶ ἐν ἐκάστη στροφῇ ἰσχυρῶς πιέζοντες διὰ τῆς χειρὸς τὰ νῶτα τοῦ πνιγμένου. Καλὸν εἶναι νὰ ὑπάρχωσι καὶ τρεῖς ἄλλοι βοηθοί, ὧν ὁ μὲν νὰ κρατῇ τὴν κεφαλὴν, ὁ δὲ νὰ πιέξῃ τὰ νῶτα διὰ τῆς παλάμης, καὶ ὁ τρίτος νὰ μετακινῇ ἐκάστοτε τοὺς πόδας τοῦ ἀσθενοῦς (ὡς ἐν σχῆμ. 1).

Ἐὰν καὶ μετὰ τοῦτο ὁ πνιγμένος μένῃ ἄπνους, στρέφωμεν αὐτὸν ὑπτιον καὶ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στήθος του θέτομεν χονδρὸν ὑφασμα ἢ ἐνδυμα. Ἐπειτα τοποθετοῦμεθα παρὰ τὴν κεφαλὴν του καὶ γονυπετεῖς λαμβάνομεν τοὺς βραχιόνάς του πλησίον τοῦ ἀγκῶνος, ὡς ἐν σχῆμ. 3,



Σχῆμ. 3.

ἔλκομεν αὐτοὺς ῥυθμικῶς καὶ ταχέως πρὸς τὰ ὦτα τοῦ πνιγμένου, οὕτως ὥστε αἱ χεῖρες ν' ἀφίστανται μακρότερον ἀλλήλων ἢ οἱ βραχιόνες. Οὕτω γίνεται δυνατὴ ἡ εὐρυστις τοῦ στήθους, ὡς ἐν τῇ εἰσπνοῇ. Μετὰ δύο δευτερόλεπτα ἔλκομεν πάλιν τοὺς βραχιόνες πρὸς τὰ κάτω, πιέζομεν συγχρόνως τοὺς ἀγκῶνας ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ στήθους, ἵνα ἐπαγάγωμεν συστολὴν αὐτοῦ, ὅπως συμβαίνει καὶ κατὰ τὴν φυσικὴν ἐκπνοὴν καὶ δεῖκνύεται ἐν σχῆμ. 4, μετ' ὃ πάλιν ἀνέλκομεν ταχέως τοὺς ἀγκῶνας καὶ



Σχῆμ. 4.

μετὰ δύο δευτερόλεπτα καταβιβάζομεν αὐτοὺς πάλιν, καὶ ἐξακολουθοῦμεν οὕτως ἀναβιβάζοντες καὶ καταβιβάζοντες αὐτοὺς ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ὥρας, ἕως ὅτου ἐπὶ τέλος ὁ ἀσθενὴς ἀναπνεύσῃ. Τούτου δὲ γενομένου αἱ κινήσεις δέον νὰ παύσωσι, νὰ τρίβωνται δὲ τὰ σκέλη καὶ οἱ βραχιόνες διὰ ξηρῶν ὑφασμάτων ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω. Ἄμα ὡς ὁ πάσχων δυνήσῃ νὰ καταπνίγῃ, ὅπερ δοκιμάζομεν διὰ μικροῦ κοχλιαρίου πλήρους ὕδατος, δίδομεν αὐτῷ ὀλίγον θερμὸν καφὸν ἢ ἀραιὸν οἶνόνπνευμα. Εἴτα μεταφέρωμεν αὐτὸν εἰς θερμὴν κλίνην· ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ἢ ἀναπνοῇ του μένῃ ἀτελεῖς, οἱ δὲ πόδες ψυχροὶ καὶ τὰ χεῖλη ὑποκύανα, ἀμέσως δέον νὰ προσκαλῶμεν τὸν ἱατρόν.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ — κ. Π. Σ. εἰς Μεσσήνην. Ἐλήφθησαν, ἐνεγράφητε καὶ Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐγενεῖς ἐνδαρρύνσεις. — κ. Α. Δ. Α. Βραζιλίαν. Εἴμεθα σύμφωνοι. Μᾶς εἰδοποιεῖτε διὰ ταχυδρομικοῦ ἐντάλματος. — Φίλῳ τῆς *Κλειῶς*, εἰς Κωνίπολιν. Εἶνε συστηματικὴ, ἀλλ' εὐνόητος καὶ ἀκίνδυνος ἔχθρα. Περιορίζεται κατ' ἀρχὰς εἰς διακλήρουξιν τῶν ἐλλείψεων, τὰς ὁποίας κατορθώνει μόνος αὐτὸς ν' ἀνακαλύπτῃ, καὶ ἔπειτα σιωπᾷ.

Ἐκδότης Π. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίῳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur, ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίῳ.